

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

בּוֹדַי יֵשׁ!

מפסיעה לפסיעה חדרו ללבו דברי אותו 'אדם גדול' היושב באהלה של תורה. "בּוֹדַי שהוא יודע מה שהוא אומר..." הפטיר לעצמו.

בהגיעו לביתו, והנה עלה בזכרונו את שלמד שבוע שעבר בספורי מעשיות - מעשה א', ורק לפני יומים נבחן על זה בעלון 'דעם רבינ'ס מעשיות'.

רבינו מספר על גדל יגיעתו של השני-למלכות לחפש שנים רבות אחר הבת מלך. חזר אחריה במדבריות וביערות, עד שמצא אדם גדול הנושא 'אילן גדול'. בּוֹדַי היה נראה לו שהוא יודע היטב מה שמדבר. אלא שאותו 'אדם גדול' רק החלישו ואמר לו: "בּוֹדַי אינו בנמצא כלל בעולם מה שאתה מחפש..."

נזכר נחמיה קפץ ממקומו וזעק: "עם איז בּוֹדַי יא דא". אָנִי בּוֹדַי יכול להגיע להצלחה גדולה מאד. וכי גם השני למלכות בסוף מצא אותה! הוא התחזק להאמין בכחו הגדול והחזק, וידע שיש ביכולתו להשיג את מטרותיו במדה ויהיה עקשן גדול בדרך ובאמונה בכחותיו הפכירים והחזקים. כך עשה נחמיה, ציץ במחברתו כל התקדמות והזכיר לעצמו כל הזמן שיכול להגיע, עד שזכה, והיה לפלא וחידוש לכל סובביו וחבריו.

כחותינו חזקים, יכולותינו עצומות, ואנו בּוֹדַי יכולים להגיע לכל הטוב שאנו כוספים לזה, ונזהר לבלי להקשיב לקולות המנסים ליאשנו.

לב טהור יש לו לנחמיה. ילד טוב עם רצון גדול. בכיסו חוברת קטנה, ובה רשום בסדר מופתי כל אשר ברצונו לעשות. בין שורות הרשימה הארפה כתוב כך:

להבחין על כל משניות סדר מועד בעל פה. לסים גמרא מגלה ותענית עד הבר-מצה. להגיע לחיידר בכל בקר בזמן. להתבודד בכל יום זמן קבוע. להבחין על ספורי מעשיות. וכן הלאה.

יש לו רצונות עזים. הוא רוצה כל כך. אך ערב אחד לאחר המתמידים שמע את אחד האברכים מלומדי בית המדרש שח לחברו: "תשמע, היום זה דור חלש, כבר אין את ההתמדה של פעם, מה כבר ילדים יכולים ללמד היום, הם הרי לא יכולים לסים מסכתות ולהתמיד כמו אנו כשהיינו ילדים..."

אותו אדם גדול דבר בחזק ובאמץ לב עד שנחמיה חשש שאכן הוא צודק, וכל חלומותיו לא מציאותיים ולא אפשריים. "הנה, הרי אדם כה גדול אומר בבטחון ללא צל של ספק שאי אפשר להתמיד כך..."

בדרך לביתו הלך בעצלותים ובמרירות והאזין למחשבותיו: "מדוע אני שונה מכלם ורוצה ללמד יותר? מדוע אני חושב שאצליח לקום בזמן, הרי אני רק ילד צעיר? חמסגל אני להבחין משניות בעל פה?"

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה א' - מאבדת בת מלך (3)

שספֿרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

והלך כמה וכמה שנים לבקשו. ומצא שוב אדם גדול מאד, כנ"ל, ונשא גם־כן אילן גדול, כנ"ל. ושאל אותו גם־כן כנ"ל, והשיב לו כל המעשה ושאלו שאלו אלו. והוא דחה אותו גם־כן, כי בודאי אינו בנמצא. והוא הפציר אותו גם־כן.

ואמר לו (האדם הזה להשגי למלכות): הנה אני ממנה על כל העופות; אקרא אותם, ואולי יודעים הם. וקרא כל העופות ושאל את כלם מקטן ועד גדול, והשיבו, שאינם יודעים מהר ומבצר הנ"ל. אמר לו: הלא אתה רואה שבודאי איננו בעולם, אם תשמע לי, שוב לאחוריה, כי בודאי איננו.

והוא (היגו השגי למלכות) הפציר אותו ואמר, שבודאי ישנו בעולם.

אמר לו (האדם המשנה להשגי למלכות): לדעתך היא שטות, אף מחמת שאתה מתעקש, הנה אני ממנה על כל החיות, אעשה למענך ואקרא לכל החיות, כי הם רצים את כל העולם, ואולי תדע אחת מהם מהר ומבצר, כנ"ל, וקרא את כלם מקטן ועד גדול כל מיני החיות ושאל אותם, וכלם השיבו, שלא ראו.

ואמר לו: ראה ששטות ספרו לפניה; אם תשמע, שוב לאחוריה, כי בודאי לא תמצא, כי איננו בעולם. והוא הפציר מאד ואמר, שבהכרח הוא בנמצא בודאי.

אמר לו (האדם המשנה להשגי למלכות): הנה במדבר נמצא שם אחי, והוא ממנה על כל העופות, ואולי יודעים הם מחמת שהם פורחים באויר בגבוה, ואולי ראו הר ומבצר הנ"ל, ותלך אליו ותאמר לו, שאני שלחתי אותך אליו.

אָמַר לוֹ (הָאָדָם הַב' הָיָה לְהַשְׁנִי לַמַּלְכוּת): לְהֵלֵךְ
בַּמִּדְבָּר נִמְצָא שָׁם אָחִי, שְׁמִמָּנָה עַל כָּל הָרוּחוֹת,
וְהֵם רָצִים כָּל הָעוֹלָם, אוֹלֵי יוֹדְעִים הֵם.

וְהֵלֵךְ כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים לְבִקֵּשׁ וּמִצָּא אָדָם
גָּדוֹל גַּם־כֵּן, כַּנ"ל, וְנִשְׂא גַם־כֵּן אֵילָן גָּדוֹל,
כַּנ"ל. וְשָׂא אוֹתוֹ גַּם־כֵּן, כַּנ"ל, וְהָשִׁיב לוֹ כָּל
הַמַּעֲשֵׂה, כַּנ"ל, וְדָחָה אוֹתוֹ גַּם־כֵּן. וְהוּא
הַפְּצִיר אוֹתוֹ גַּם־כֵּן.

וְאָמַר לוֹ (הָאָדָם הַשְּׁלִישִׁי הָיָה לְהַשְׁנִי לַמַּלְכוּת):
שְׁלַמְעֲנוּ יִקְרָא שְׂיָבֹאוּ כָּל הָרוּחוֹת וְיִשְׂאֵל
אוֹתָם. וְקָרָא אוֹתָם, וּבָאוּ כָּל הָרוּחוֹת,
וְשָׂא אֶת כָּלָם, וְלֹא יָדְעוּ שׁוּם אֶחָד מֵהֶם
מִהָרָה וּמִבְּצָר הַנ"ל.

וְאָמַר לוֹ (הָאָדָם הַשְּׁלִישִׁי לְהַשְׁנִי לַמַּלְכוּת): הֲלֹא
אַתָּה רוֹאֶה שְׁשֻׁטוֹת סִפְרוּ לְפָנֶיךָ. וְהִתְחִיל
לְבָכּוֹת מְאֹד. וְאָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂשֻׁנּוּ בּוֹדָאִי.
בְּתוֹךְ כֵּךְ רָאִה שָׂבָא עוֹד רוּחַ אֶחָד. וְכַעַס
עָלָיו הַמִּמָּנָה הַנ"ל: מִדּוּעַ נִתְאַחֲרָה לְבּוֹא?
הֲלֹא גִזְרָתִי, שְׂיָבֹאוּ כָּל הָרוּחוֹת, וְלָמָּה לֹא
בָּאתָ עִמָּהֶם? הָשִׁיב לוֹ, שְׁנַתְעַכְבְּתִי מִחֲמַת
שְׁהִייתִי צָרִיךְ לְשֹׂאת בֵּת מַלְכָּה אֶל הָרָה שֶׁל
זָהָב וּמִבְּצָר שֶׁל מְרַגְלִיּוֹת. וְשָׁמַח מְאֹד.

וְשָׂא הַמִּמָּנָה אֶת הָרוּחַ: מֶה יִקְרָא שָׁם (הֵינִי
אֵיזָה דְּבָרִים הֵם שָׁם בִּיקָר וּבִחְשִׁיבוֹת), וְאָמַר לוֹ,
שְׁכַל הַדְּבָרִים הֵם שָׁם בִּיקָר גָּדוֹל.

וְאָמַר הַמִּמָּנָה עַל הָרוּחוֹת לְהַשְׁנִי לַמַּלְכוּת:
בְּאֲשֶׁר שָׁזָה זְמַן גָּדוֹל כָּל־כֵּךְ שְׂאֲתָה
מִבִּקְשָׁה וְכַמָּה יִגִּיעוֹת שְׁהִיו לָךְ, וְאוֹלֵי יִהְיֶה
לָךְ עֵתָה מְנִיעָה מִחֲמַת מָמוֹן, עַל כֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָךְ
כָּלִי, כְּשֶׁתּוֹשִׁיט יָדְךָ לְתוֹכָהּ תִּקְבַּל מִשָּׁם מַעוֹת.
וְגִזַּר עַל הָרוּחַ הַנ"ל, שְׂיִוְלִיךְ אוֹתוֹ לְשָׁם.
וּבָא הָרוּחַ סַעְרָה וְנִשְׂא אוֹתוֹ לְשָׁם,

וְהִבִּיא אוֹתוֹ אֶל שַׁעַר, וְהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם
חִילּוֹת, שְׁלֹא הִנִּיחוּ לְכַנֵּס אֶל הָעִיר.
וְהוֹשִׁיט יָדוֹ אֶל הַכָּלִי, וְלָקַח מַעוֹת, וְשִׁחַד
אוֹתָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ הָעִיר. וְהִיָּתָה עִיר נָאָה.
וְהֵלֵךְ אֶל גְּבִיר וְשֹׁכֵר לוֹ מְזוֹנוֹת, כִּי צָרִיךְ
לְשֹׂהוֹת שָׁם, כִּי צָרִיךְ לְשׁוּם שְׁכָל וְחֲכָמָה
לְהוֹצִיאָהּ. וְאִיךָ שְׁהוֹצִיאָהּ לֹא סִפֵּר; וּבִסּוּף
הוֹצִיאָהּ.

(וְעַיֵּן בַּהֲקָדְמָה וּתְרָאָה רַמְזִים נִפְלְאִים עַל מַעֲשֵׂה הַזֹּאת).

שאלות לחידודא

במח 38א:

מעשה א' מאבדת בת מלך (3)

- ☐ אולי נמצא
- ה. מה אמר הרוח שאיחר לבוא לממונה למה התעכב לבוא?
- ☐ כי היה צריך לשאת מלך אל הר זהב ומבצר של מרגליות
- ☐ כי היה צריך לשאת אבנים טובות ומרגליות אל הר של זהב
- ☐ כי היה צריך לשאת בת מלכה אל הר של זהב ומבצר של מרגליות

ו. האם למדת את המעשה השבוע?

- ☐ רציתי
- ☐ פעם
- ☐ פעמיים

א. מה השיבו כל החיות כשהאדם הגדול קרא לכל החיות?

- ☐ שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- ☐ שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- ☐ שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות

ב. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על העופות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?

- ☐ בוודאי נמצא
- ☐ בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
- ☐ אולי נמצא

ג. מה השיבו כל העופות כשהאדם הגדול קרא לכל העופות?

- ☐ שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- ☐ שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- ☐ שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות

ד. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על הרוחות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?

- ☐ בוודאי נמצא
- ☐ בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות

בעומק המעשה

היכן עוד מזכיר רבינו בספורי מעשיות "אחי" ? "עופות" ? "חיות" ? "רוחות"

היכן אפשר ללמוד מהמעשה – מה שכתוב:

"שכל אחד מאנשיו בוודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך" (חיי מוהר"ן מעלת המתקריבים אליו ש"ב) ?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

- מי בכה? בת המלך והשני למלכות - מי צעק? בת המלך - מי דחה? האדם הגדול - מי יגע מי טרח? השני למלכות - מי שאל? השני למלכות והאדם גדול - מי כתב? בת המלך - מי סיפר? המשרת והשני למלכות - מי תמה? האדם הגדול - מי הטמין? המשרת

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: דעם רבינ'ס ליכט 02-5-3333-72 * לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com